

תקונא תלתין ותריין

בראשית מאמר קדמאה לכלא, ואיהו כליל תריין דבורין אנכי ולא יהיה לך (שמות כ ב) דאתמרו בדבורא חדא, ותרוניהו אינון רמיזין במלת בראשית, בגין דא בראשית "א"ב רשי"ת, א"ב א' אנכי ב' לא יהיה לך, וכלא באת אחד ב', ואיהי ב' מבראשית.

אמר רבי אלעזר, וכי מאן דאית ליה עבדא ואפיק ליה לחירו משעבדיה, אית ליה לרבוניה לשבחא גרמיה במפקנותא לחירו לעבדיה, וכי קודשא בריך הוא דאמר לאברהם (בראשית טו יג) כי גר יהיה זרעך וכו' אית לשבחא גרמיה פמה (דף עו ע"ב) זמנין אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כ ג), אמר ליה רבי שמעון הכי הוא ודאי, אבל הכא לא משבח קודשא בריך הוא גרמיה דאפיק לון מן גלותא, אלא חמשין זמנין אדפיר באורייתא יציאת מצרים, לאשתמודעא בדרגא דאפיק לון דאיהו יובלא, דאתמר ביה (ויקרא כה יא) יובל היא שנת החמשים שנה, ואינון חמשין תרעין דבינה דאתמסרו למשה בסיני בר חד דלא אתמסר ליה, ובגין דא אדפיר חמשין זמנין באורייתא יציאת מצרים. אמר הא ודאי אתישב דעתאי.

מאן אלהים אחרים, אלין ממנן דשבעין אומין, וסמא"ל ונח"ש הא ע"ב, בגין דא יהיב קודשא בריך הוא אורייתא מימנא דאיהו חסד ומשמאלא דאיהו גבורה, דאית ביה שבעין אנפין לשזבא משבעין אומין, ואורייתא אתיהיבת ממנא ואשא דאינון תריין, לשזבא לישראל מסמא"ל ונח"ש דאינון ממנא ואשא, ובגניניהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, ולקבל שבעין אומין שבעין נפש, ומאן דעבר על שבעין אנפין דאורייתא דאתמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, שולטין שבעין ממנן ואומין דיצר הרע על שבעין נפש.

וכמה גלגולין יתון לבר נש על חובין אלין, ואם לא חזר פר נש בתיובתא באלין גלגולין, תהוא גופא נחית באבדון, גלגולא קדמאה אצטבע בגוון חנור, ורכיב נפשא בסוסיא חנורא דאיהו גופא, אם חזר בתיובתא אתמר ביה (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם כשנים פשגל לפינו, ואם לאו יתי בגלגולא תננינא, ורכיב בסוסיא סומקא, ואם חזר בתיובתא אתמר בחובא דיליה (שם) אם יאדימו בתולע בצמר יהיו, ואם לא, אתחזר אתגלגל בגלגולא תליתאה, ורכיב בסוסיא ירוקא ודא גופא.

ואינון מזל אריה מזל שור מזל נשר, דעלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר, ואם שלש אלה לא יעשה לה (שמות כא יא) לנפשא בתלת גלגולין, דעביד לה שאר פסות ועונה, ויצאה חנם אין כסף (שם), ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א), ועל ארבעה דאיהו מזל אדם לא אשיבנו, דלא יקלקלו ליה.

אבל לצדיקיא ועשה חסד לאלפים (שמות כ ה), אלפים ודאי, תלת גלגולין בהון איהו רווח תלת אלפין דאינון עלמין דכסופין, ולמאן לאהבו וילשמרי מצותיו (שם ו), לחייביא דאינהו לא יחזרון בתיובתא בתלת גלגולין אלין, אתמר בהון (ויקרא כג לא) ויהאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה, אמר רבי אם פן אנה נחית, אלא שבע ארעין אינון, וסלקין לשבעין לקבל שבעים נפש, ושבע ארעין אינון ארץ אדמה ארקא גיא ציה נשיה תבל, ואינון שבע מדורין דגיהנם, ההיא נפשא דלא חזרה בתיובתא באלין תלת, נחית לה קודשא בריה הוא במדורין דגיהנם אלין, ותמן אתנשי לדרי דרין.

ואם הוא צדיק אתמר ביה (משלי כד טז) פי שבע יפול צדיק וקם, אמר ליה רבי אלעזר, ואם הוא צדיק אמאי נחית תמן, אלא בגין לאפקא מתמן כל נפשא ונפשא מאלין דהרהרו בתיובתא ומתו בקצרות שנין, ואיהו טרח בגיניה, דא איהו מאמר קדמא דאיהו בראשית.

תקונת תלתי' ותלת

בראשית דא פקודא קדמא, דאתרמין כל"ב שבילין, דאינון ל"ב אלהים דעובדא דבראשית, כ"ב אתון ועשר אמירן דאתכלילן בהו, תקונתא קדמא יראה, ועלה אתמר (תהלים קיא י) ראשית חכמה יראת יהו"ה, דאית דחילו ואית דחילו, (דף טו ע"א) יראת יהו"ה דא שכינתא מלכות קדישא, יראה רעה דא רצועה לאלקאה לחייביא, ומאי ניהו סם המות דסמא"ל, נוקבא דיליה, יראת יהו"ה איהי אגרא למאן דנטיר פקודין דלא תעשה, יראה רעה איהי רצועה לאלקאה למאן דאעבר עליהו.

קם רבי שמעון ואמר אלעזר ברי, אית מאן דדחיל לקודשא בריה הוא בגין דיחון בנוי ויסגי עותריה בהאי עלמא, ואי חסר מהאי לא דחיל ליה, האי לא שוי ליה יראת יהו"ה לעקרא, אבל מאן דדחיל לקודשא בריה הוא בין פטיבו בין בעאקו, הא דא שוי יראת יהו"ה ביה לעקרא, התלת דרגין אינון דיראה, אית יראה בין פטיבו בין בעאקו, ואית יראה דדחיל לקודשא בריה הוא פטיבו ולא בעאקו, ואית יראה דלא

שוי לָהּ עֲלִיָּה לְעִקְרָא בֵּין לְטִיבוּ בֵּין לְעִקְוֹ, צְדִיק גָּמור שׁוֹי לָהּ עֲלִיָּה לְעִקְרָא בֵּין לְטִיבוּ בֵּין לְדִינָא, בִּינּוּנֵי שׁוֹי לִיָּה עֲלִיָּה לְטִיבוּ וְלֹא לְדִינָא, רָשָׁע גָּמור לֹא שׁוֹי לִיָּה עִקְרָא לֹא בְטִיבוּ וְלֹא בְדִינָא.

וּשְׂכִינְתָא אַמַּאי אֲתַקְרִיאַת יְרָאָה, דְּהָא הִיא מְסֻטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אֲתַנְטִילַת, אָלֹא כְּמָה דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא נְטִיל מִרְחֵמֵי וְדִינָא דְאִינוּן יְמִינָא וּשְׂמַאלָא, הָכִי אִיָּה נְטִילָא מִתְרוּיָהוּ, מְסֻטְרָא דְשְׂמַאלָא דָּא אֲתַקְרִיאַת יְרָאָה פְּחַד יִצְחָק, דְּמְסֻטְרָא דִימִינָא אַהֲבָ"ה אֲתַקְרִי, וְדָא פְּקוּדָא תַנּוּנָא דְאַתְמַר בְּהַ (יְרֵמִיָּה לֹא ב) וְאַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתִּיךָ עַל כֵּן מְשַׁכְּתִיךָ חֶסֶד.

וּמִתְרִין סְטְרִין אֲלִין אֲתַקְרִי עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אֹר וְנֵר, וּשְׂכִינְתָא אֹרָה אַבּוּקָה, אֹרָה, לִיָּהוּדִים הִיָּתָה אֹרָה (אֶסְתֵּר ה' טז), אַבּוּקָה הָכִי אֹרְקֵמוּהוּ מְאָרֵי מִתְנִיתִין דְּצְדִיקִים כְּיִמִּין קִמֵּי שְׂכִינְתָא כְּנֵר לְפָנֵי הָאֲבּוּקָה. מְסֻטְרָא דִימִינָא יְהו"ה, וּמְסֻטְרָא דְשְׂמַאלָא אֲדִנִּי דִתְמָן דִּין, וּבְגִין דָּא בְיוֹמָא קְדָמָאָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר (בְּרֵאשִׁית א ג), בְּגִין דְּחֵמֵשׁ אֹר אִינוּן בְּיוֹמָא קְדָמָאָה, וַאֲיִנוּן ה' עֲלָאָה וּמִתְמָן נְהָרִין, י' בְּשְׂמַאלָא וְדָא נֵר, וְדָא ה"י מִן אֱלֹהִים ה' לִימִינָא י' לְשְׂמַאלָא, (ו' מִל"א מִתְרוּיָהוּ עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, כֵּן י"ה, וְדָא אִיָּהוּ רָזָא אֱלֹהִים מִל"א ה"י, דָּא כְּתִיבַת קְדָמָאָה. וְרָזָא דְמִלָּה ה"א, אֱלֹהִים דָּא מְלִיאָה בְּהַפּוּדָא אֲתָנוּן, וְדָא ה' זְעִירָא, דְאִיָּה מְלִיאָה מִתְלַת אֲתָנוּן, וְאַתְעֵבִידַת הִי"ה, לְעִילָא אִיָּהוּ הִי"ה, וּבְהַ מִתְחִילִין אֲתָנוּן דְאֹרִיָּתָא ה"ו וּלְבַתֵּר ט"י, וְאַנְהָ אֲשַׁתְּפַח ה' בְּתֵרָאָה, אָלֹא ד' תּוֹת לְמַהוּי ה', אָלֹא מָאן גָּרַם דְפֶרַח מִינְהּ ו' דְאִיָּהוּ יֵרֶךְ דִּילָהּ, אָלֹא נְתַנְנִי שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּזָה (אִיכָה א יג), דָּא הוּד דְאִיָּהוּ יֵרֶךְ דִּילָהּ דְאַתְחַזְרַת אִיָּהוּ דְזָה בְּאֶלְפָּה חֲמִשָּׁאָה, בְּגִין דְפֶרַח מִינְהּ יֵרֶךְ, דְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (בְּרֵאשִׁית לֵב כג) וְתַקַּע כַּף יֵרֶךְ יַעֲקֹב, אֲשַׁתְּמוּדַע דְמִימִינָא קָא מִתְחַלַּת לְמַמְנֵי אֶת ד' עַד נִצְחָ, וְהוּד אִיָּהוּ יֵרֶךְ שְׁלִימוּ דִילָהּ, וְדָא אִיָּהוּ דְאַתְיָהִיב לְמַתְשָׁה, דְדָא הוּא דְאַתְמַר וְנָתַן הוּד לְמַתְשָׁה).

תקונא תלתין וארבע

בְּרֵאשִׁית, ב' נּוֹקְבָא פְּתִיחָא לְקַבְלָא מִימִינָא, לְהַהוּא (נ"א מִתְהוּא) דְגָמִיל חֶסֶד עֲמָהּ, וְאַמַּאי דָּאֵת י' עַל רִישִׁיָּה כְּגוּוּנָא דָּא ג', וּבְגִין דָּא הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, אִם כֵּן אַמַּאי ג' אַחֲזֵר לְב', אָלֹא רָזָא דְמִלָּה וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֲתוֹ בֵּת אָבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עַרְוֹתָהּ וְהִיא תִרְאֶה אֶת עַרְוֹתוֹ חֶסֶד הוּא (וִיקְרָא כ יז), ב' חֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי מָא, ג' אַחֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי מְב', ד' חֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי מְג', ה' חֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי מְד', כָּל אֲתָנוּן חֲזַרִין אֲנִפּוּין (ד' טז ע"ב)

דא מן דא, ולא אינון אנפין באנפין, ואמאי אלא רזא דמלה וראית את אחרי וכו' (שמות לג כג), ואמאי חזרין אנפין דא מן דא, בגין עריין דאינון לקבליהו, א' לקבליה ארור דאיהו ערוה, ועליה אתמר (דברים כז כב) ארור שכב עם אחתו, דאלין עריין כל חד שכיב עם אמיה ועם אחתיה ועם ברתייה, וחזרין אנפין לגבייהו דלית לון בשת פנים, אבל אתון קדישין חזרין אנפיהו בששת בענוה, עריה תעור, ובגינה אתמר (ויקרא יט יד) ולפני עור לא תתן מכשול, עור דאיהו עור, ורזא דמלה ערום ראה רעה ונסתר (משלי כב ג).

ולבתר דמתפשטין מנייהו מתיהדין בלהו ולא יתבטשו, ומתיהדין אבא עם אימא, אח עם אחתיה, בען דערוה בינייהו אית פרודא פאתון דאינון יהו"ה, הדא הוא דכתיב (רות א יז) פי המות יפריד (בין אחים) ביני ובינה, לבתר דאתעבר עריות מנייהו, יהא יהו"ה אחד ושמו אחד, ורזא דאחד אח ד', ערוה דתרוייהו אחר, בזמנא דאסתלק קוצא מן ד' מן אחד אשתאר אחר, ועליה אתמר (משלי כה ט) וסוד אחר אל תגל.

תקונא תלתין וחמשא

בראשית, בתשרי עלמא, חסר א' למיהוי בראשית, דא אדם דאתברי בתשרי, ובגין דעתידה ארעא לאתלטא בגיניה, דא הוא ארורה האדמה בעבורך (בראשית ג יז), אסתלק מן תשרי, ופתח בב' דאיהי ברכה לאתברכא ארעא, ולאפקא לה מן לוטיא, ולא עוד אלא בגין דתשרי איהו דין, לא אדכר תמן בתשרי, דלא יתכן ביה זמנא אחרא, הדא הוא דכתיב (משלי כ כז) גר יהו"ה נשמת אדם. (כך מצאתי).

תקונא תלתין ושתא

בראשית, דאיהו שבת בראשית, דהא שבע שבתות אינון, ולכל חד אית ליה שית ימי המעשה, וכל יומא דקודשא בריה הוא הוא אלה שנים, הדא הוא דכתיב (תהלים צ ד) כי אלה שנים בעיניך וכו', ושבת בראשית שית יומין דיליה אינון שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח.

שני אלפים תהו והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה ורוח אלהים מרחפת על פני המים (בראשית א ב), ולית מים אלא אורייתא, פני המים תרין אנפין דילה, דאינון מצות עשה ומצות לא תעשה, חזור וסומק, מינא ושמאלא, ואלין אינון שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (שם ג), עלייהו אתמר (ישעיה

כד טו) על כן באורים כבודו יהו"ה, על כן ודאי דאתמר ביה ויהי כ"ן, ואינון שבועין, ועל תריין מאורות אלין אתמר דו פרצופין דכר ונוקבא, יהי אור דא פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור ראש השנה, דאתמר ביה ויהי היום, הכא ויהי והתם ויהי, ובכל אתר ויהי לישנא דצערא.

שבת בראשית נקודה בחלל דיליה, (דאיהי שבת ברית), י' שבת חלל, חלל למאן, לההיא נקודה, מחלליה מות יומת (שמות לא יד), למאן דעאל נוקראה בחלל דיליה, דאיהי רשות הרבים יין נסך זונה, ובגין דא הכא צריך דחילו, ודא איהו בראשית יר"א שפ"ת, הדא הוא דכתיב (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומאן דעאל רשו נוקראה בחלל (ד טו ע"א) דיליה, דאיהי רשות הרבים יין נסך זונה, עליה אתמר (במדבר יט ג) את מקדש יהו"ה טמא ונקרתה וכו', והאי נקודה איהי אות השבת אות הימין טבין אות התפלין אות דברית מילה, עטרת דברית, תגא דספר תורה קרינן ליה, בתרא בריש כל צדיק, נקודה דעלה אתמר אדם וחוה דהו דו פרצופים, ועלה אמרה סיהרא אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד.

רזא דא לחכימי לבא אתמסר, (דא) (נ"א ד' ו') איהו ה' בתראה, דתרוניהו י', ובה אתעבידו חה, והאי נקודה איהי סתימא וחתומה בנשית יומין דחול, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה במאי באת ו', (ב) סתים באת ו' ב' יומי דחול, וביומא שביעאה אתפתחת לקבלא לבעלה, ובגין דא זונגא דתלמידי חכמים משפבת לשפבת, וירתין נשמתין קדישין חדתין לבנייהו.

ובגין דא איהי נקודה אתקריאת בתולה ואיש לא ידעה (בראשית כד טז), פד איהי גל (נ"א גז) נעול מעין חתום (שיר ד יב), עד דאתפתחת לבעלה, וכד איהי סתימא אתקריאת יראה, בכל ו' יומי דחול דאיהי סגירא ונטירא, בעשר אמירן ול"ב אלהיים דאינון מ"ב אתון דגבורה, דתמן בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכל"ו חס"ד דימינא כליל ע"ב שמהן, דתמן חכמה, פמה דאמרן הרוצה להחכים ידרים, דחילו בנשית יומין דחול איש אמו ואביו תיראו (ויקרא יט ג), רחימו בשבת פבד את אביה ואת אמה (שמות כ יב), פד אתפתחת לגבי בעלה אתקריאת אהבה, ומדחילו ורחימו אתייהבו פקודין דעשה ולא תעשה.

תקונא שבע ותלתין

בראשית איהו ברי"ת, ודאי פד איהו בלבבושין דאלין קליפין דאינון ערלה ופריעה, צריד תמן דחילו, ועלייהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, והאי אות לא ירתין ליה אלא ישראל, דלית אות ברית עד דעברין מנייהו אלין קליפין, דאינון ערלה ופריעה באטיפו דדמא.

תלת קליפין אינון בערלה לקבל תלת קליפין דאגוזא, ועלייהו אתמר (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך, תהו קו ירוק קליפה קדמאה, בהו קליפה תניינא, חשך קליפה תליתאה, ותלת אלין דא על גב דא, לקבל תלת גוונין דעינא, דאתמר בהון (במדבר טו לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וכו', לקבלייהו תלת גוונין דקשת, דבהון נקרא בת עין דאיהי נקודה אות ברית, עלה אתמר (בראשית ט ז) וראיתיה לזכור ברית עולם, ועלייהו אתמר תלת זמנין פל גוים וכו' פי אמילם (תהלים קיח ט), ואימתי יעבור קודשא בריד הוא הני קליפין מעלמא ויזכור ברית עולם, בזמנא דפורקנא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כ) ולא יפנה עוד מזריח, אימתי לבתר דמתעברין תלת קליפין בישינ מינה, ובזמנא דאיהי מתלבשא באלין קליפין איהי אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), דבאלין קליפין איהי מתחללת, ובגין דא מחלליה מות יומת (שמות לא יד).

תהו"ם איהו המון"ת, לגביה צריד פריעה באטיפו דדמא, ועד דאתפרע האי פריעה איהי לא אתגלייא בעלמא, ולא יהא אות בעלמא, ורזא דמלה פד אתעבר מינה ערלה ופריעה רומי וקושטאנדינא, מיד אתגלייא אות בעלמא, להווא דאתמר ביה (שם ג יב) וזה לך האות פי אנכי שלחתיך, לקיימא ביה קרא (מיכה ז טו) בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ובגין דא אלעזר ברי לא תעפי לרגלא דמשיחא עד דתחזי קשת בגונוני נהירין, או עד דאתגלייא אות בעלמא, מאי אות. אלא דרד פכב מייעקב (במדבר כד יז), דא את י אות ברית, ומיד וקם שבט מישראל לגביה, תהווא דאתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישרון מלך (חסר).

תא חזי יומא חדא שאילנא (דף עח ע"ב) לאליהו, ערלה אמאי שוינן במאנא בעפרא, אמר לי שמענא במתיבתא, דערלה איהו נחש, וכינן דאעברין ליה מאתריה צריד למיהב ליה מזונייה, הדא הוא דכתיב (ישעיה סה לה) ונחש עפר לחמו, ובדאי פרי בדא

אשתזיב בר נש מדינא דחבוט הקבר, ודמא דאטיפין מפריעה למיהב מזונא לההוא פלבא דאיהו רוצח, ובדא אשתזיב בר נש מחרבא דמלאך המות.

ועל דא אמר אדם קדמאח קמי קודשא בריה הוא, מי מציל בני מחרב המתהפכת, אמר ליה חרבא דמילה, פמה דאת אמר (יהושע ח ב) עשה לה חרבות צורים, וחרבא דקודשא בריה הוא י"ו פיפיות, לקבל מילה ופריעה ומציצה וי"ג בריתות שנכרתו עליה, וכן אורייתא שזיב לבר נש מי"ו פיפות דחרבא, פמה דאמר שלמה (משלי ג יב) עין חיים הי"א דסליק לי"ו.

ולקבל אלין תרין אמרת אורייתא לא תרצה ולא תנאף (שמות כ יג-יד), לא תנאף לקבל נחש אשת זנונים, לא תרצה לקבל סמא"ל, ואמר דוד עליה (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד פלב פחדתי, תלת קליפין דערלה אינון משחי"ת א"ף וחימ"ה, לקבל ערלה איהו עון, והיינו דתקינו בצלותא לגבייהו, (שם עח לח) והוא רחום יכפר עון דא עון, ולא ישחית דא משחית, והרבה להשיב אפו דא אף, ולא יעיר פל חמתו דא חמה, ומאן דאעיל אות ברית ברשו נוכראה אלין ארבעה שלטין עליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ז ט) והמים גברו מאד מאד על הארץ, על הארץ דא גופא דיליה, וארבע זמנין אתמר בפרישת נח (שם יח) ויגברו המים, גברו, לקבלייהו, והא אוקמוהו.

ערלה ופריעה שמענא דאינון רומי רבתא ורומי זעירתא, בזמנא דמתעברין מעלמא אתגליא אות הברית, דאיהו בת עין ציון דאיהי נקודת עלמא, דבזמנא דאלין קליפין שלטין בעלמא אתחזר עלמא לתהו ובהו, הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו, בזמנא דיתי פורקנא מיד ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור (שם ג) היתה אור לא פתיב אלא יהי (יהי אור) אור, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד (שם ה), פיום תהוה ויהיה יהו"ה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

תקונא תמנא ותלתין

בראשית ברא אלהי"ם, פתח ואמר פשושנה בין החוחים וכו' (שיר ב ב), שושנה אית בה חמש עלין מלגו וחמש עלין מלבר, ואינון ה"ה, שרביט דילה ו', תפוח דילה י', וכלא אלהי"ם, חמש אתון דיליה ה' חמש עלין מלבר, ה' חמש עלין מלגאו, י' תפוח, ו' מל"א שרביט.

בְּזִמְנָא דְהָאֵי שׁוֹשְׁנָה אִיהִי בְּגִלּוּתָא אִיהִי אֲטוּמָא, בְּזִמְנָא דִּיהָא פּוֹרְקָנָא בְּעִלְמָא
 אֲתַפְתַּחַת בְּחֵמֶשׁ אֹר, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, וּבְהִיְהוּא
 זְמַנָּא דְאֲתַפְתַּחַת אֲתַלְפֶּשֶׁת בְּכֹמָה לְבוּשִׁין דְנִהוּרִין דְאֹרִייתָא, וְאֲתַקְשֻׁטַּת בְּכֹמָה
 קְשׁוּטִין דְפְקוּדִין דְעֵשָׂה, וּבְזִמְנָא דְאֲתַפְתַּחַת וְאֲתַקְשֻׁטַּת בְּקְשׁוּטָהָא, בְּאַרְבַּעַה בְּגַדֵי
 לְבָן דְאֵינוֹן יְהו"ה, וּבְאַרְבַּעַה בְּגַדֵי זָהָב דְאֵינוֹן אַדְנִי, בְּאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דִּיהָ, וּבְאַרְבַּע
 בְּתֵי דְתַפְלִין דְרִישָׁא, דְאֵינוֹן לְקַבְלֵיהוּ, אַרְבַּע לְבוּשִׁין דְכִתּוּן הַדְיוּט אֵינוֹן לְקַבֵּל אַרְבַּע
 פְּנֹפּוֹת פְּסוּתָהּ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה בָּהּ (דברים כב יב).

וְכַד אֲתַתְקַנַּת בְּאַלִּין לְבוּשִׁין, מְיַד אֲתַפְתַּח חֵיבְלָא לְגַבְהָ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים נא יז)
 אַדְנִי שְׁפַתִּי תַפְתַּח, וּלְקוֹל נְעִימוֹ דְרַמּוֹנִים וְזוּגִין דְלְבוּשָׁא דִילָהּ, אֲתַמַּר בְּחִיוּן (יחזקאל
 א כד) וַאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל פְּנִיָּהֶם, וְכַד אָמְרִין יִשְׂרָאֵל קְרִיאַת שְׁמַע, מַה פְּתִיב בָּהּ (במדבר
 ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹו, קָלָא אֲשַׁתְּמַע לְגַבְהָ מִבֵּין תַּרְיִן פְּרוּבִיָּא דְאֵינוֹן דִּו
 פְּרָצוּפִין, וְכַד מְתִיחְדָּא דְבוּר בְּקָלָא אֲתַעְבִּידוּ קוֹל דְמְמָה דְקָה, וְדָא צְלוּתָא בְּחֵשָׁא,
 וּבְהִיְהוּא זְמַנָּא מָאן דְבָעֵי לְמִשְׁאַל שְׁאַלְתּוּי יִשְׁאַל, דְבַחְהִיא זְמַנָּא יְהִיא עַת רְצוֹן, דְהָא
 תַּרְיִן שְׁמַהֲן פְּחֻדָּא יֵאָהֲדוּנָה, אִז תַּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה (ישעיה נח ט), מְיַד א"ז יֵאָהֲדוּנָה,
 תַּרְיִן שְׁמַהֲן וְתַמְנִיָּא אֲתַוּוֹן דְבַהוֹן הָא עֶשֶׂה, (וְדָא רְזָא אַרוּר אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֶת דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְכו') (דברים כז כו), דָּא חַבּוּרָא דְחָתָן (דף עט ע"א) וְכַלָּה פִי אִז אֶהְפּוּדָּא אֶל עַמִּים
 שְׁפָה בְרוּרָה וְכו' (צפניה ג ט), וְדָא רְזָא וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן (דברים כז כו).

וְעַד דְיִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא לָא יְהוֹן בְּזוּוּגָא חֻדָּא, וּבְזִמְנָא דְיִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא
 יִתְחַבְרוּן בְּחֻדָּא, בְּהִיְהוּא זְמַנָּא א"ז יִשְׁרִי מִשָּׁה (שמות טו א), וּמְיַד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר
 דְאִיהוּ מִפְקָנֵנוּ דְגִלּוּתָא, בְּהִיְהוּא זְמַנָּא דְמִטְרוּנִיתָא בְּעַאֲת לְאַעְלָא בְּהִיבְלָא דִילָהּ, קָלָא
 סְלִיק בְּרוּמֵי רְקִיעִין וַיִּמָּא הָכִי, מִשְׁרַיִן סְגִיָּאִין דְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה דְנִשְׁמַתִּין
 קְוִדִישִׁין, אֲתַתְקַנּוּ לְקַדְמוֹת מִטְרוּנִיתָא דְקָא אֲתִיָּא לְאֲתַתְקַנָּא, לְמַפְרַק בְּנֵהָא מִן גְּלוּתָא,
 בְּהִיְהוּא זְמַנָּא פְּמָה מְאִרֵי שׁוּפְרוֹת וּמְאִרֵי דְקָלִין וּמְאִרֵי דְבְרָקִים, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (שמות
 יט טז) וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כְּבֹד עַל הָהָר וְקוֹל שׁוּפָר חָזַק מְאֹד וְכו', מִשָּׁה יְדַבֵּר
 וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל, בְּהִיְהוּא זְמַנָּא מִשָּׁה יִמְלַל בְּשִׁכְיִנְתָּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (במדבר
 יב ח) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ, וְהָאֱלֹהִים דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל דְאִיהוּ עֲמוּדָא
 דְאִמְצַעִיתָא, וְהָא אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין בְּקוֹלוֹ שֶׁל מִשָּׁה.

ובנהווא זמנא שכינתא עלאה ותתאה סלקין דא על גב דא, פגוונא דאתמר בטורא דסיני, דאתמר תמן (שיר גו) מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י אימא עלאה דבה פתח קודשא בריך הוא בטורא דסיני אנכ"י.

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון ואמר רבי רבי, הא חזינא דאתמר (דברים ד לו) מן השמים השמיעה את קולו ליסרה וכו', ובאתר אחרא שמענא דמליל עם ישראל מסטרא דמלאכיא, דהכי אוקמוהו דכל דבור ודבור הנפיק מפומי אתעביד מלאך, ודא איהו וכל העם ראים את הקולת ואת תלפידים (שמות כ יח), ובאתר אחרא אמר קרא (תהלים סב יב) אחת דבר אלהים שפתים זו שמעתי, מאי האי.

אמר רבי שמעון סבא סבא, שמענא דבר נש יהיב ביה קודשא בריך הוא תלת קטירין, נשמתא ורוחא ונפשא, נשמתא מבורסיא יקרא, תמן נחיתת שכינתא עלאה פלילא מתלת ספירן עלאין, ועליהו אתמר אחת דבר אלהים שפתים זו שמעתי, אחת ושפתים הא תלת ספירן עלאין, דאתמר בהון אחת, אחת ואחת, תלת אחרין, ודא איהו אחת דבר אלהים שפתים זו שמעתי, ז"ו ביה עביד לון אחר"ה.

ולבתר מליל עמיה מרוחא דאיהו מטטרו"ן, פליל כל צבא השמים דלתתא, בגין דאתלבש ביה ורכיב ביה עמודא דאמצעיתא כליל שית ספירן, ובגין דא בכל דבור ודבור הנפק מניה הוה נפיק מניה מלאך, ודא איהו וכל העם רואים את הקולת. לבתר נחית שכינתא תתאה עשירית באופן, דאיהו נפש דבר נש מתמן, ואתמר ביה (דברים ד לו) ועל הארץ הראה את אשׁו הגדולה בגין דעליה אתמר (יחזקאל א טו) והנה אופן אחד בארץ, בגין דישתמע קליה ודבוריה מן פרסיא ומלאכיא ושמיא וארעא, דישתמודעון ליה בכלא עילא ותתא, פנשמתא דשלטנותה בכל גופא אפילו באבר זעירא ולית אבר פנוי מינה.

תקונא תשע ותלתין

בראשית תמן אש"ר דאתמר ביה (שמות כ ב) אשר הוצאתיך וכו', אהיה אשר אהיה, אשר באשרי פי אשרוני בנות (בראשית ל ג), ודא אימא עלאה, אשר קדשנו במצותיו וצננו, על כל פקודא ופקודא, דאינון פטר כל רחם דאינון רמ"ח, דכלהו קטירין בצדיק דאיהו כל דאיהו אות ברית, דאפתח (פטר כל) רחם דאינון רמ"ח פקודין דעשה, ועליה אתמר אשר קדש ידך מבטון, ודא אימא דאתמר ביה (איוב לח כט) מבטון מי יצא הקרח, (ודא איהו הקרח הנורא) (יחזקאל א כב), אשר דאיהי אימא עלאה, (דף עט ע"ב) קדשנו במצותיו

בצדיק, דאיהו קדש ידיד מבטן. וצוננו עלייהו, בגין דאיהו מצוה ועושה, ועוד אשר קדשנו דא עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליהו"ה, וצוננו דאיהו הכי מצוה ועושה, ועוד קדשנו מסטרא דשמאלא, דאתמר ביה וקדשת את הלויים, ולית קדושה פחות מעשרה, ואלין עשרה מאמרות, (דאיהו קדש לי כל בכור (שמות יג ב) דאיהו פתר עלאה וחכמה דאיהו ישראל עלה במחשבה) דאתמר בהון (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור.

וצוננו על, מסטרא דימינא דאתמר ביה (שמואל ב כג א) הוקם על, דתמן כל ברכאן לימינא, דאינון מאה ברכאן פחושפן ע"ל, דאת י' בק' אסתליק למאה, דאיהו קרבנא דכלא, מסטרא דאפא ראש, מסטרא דאימא אשר, מסטרא דאפא מצוה, ומסטרא דאימא עושה, ומצוה דא עץ פרי, ועושה דא עושה פרי, ושמעין דאינון גוף וברית דחשבינן חד, עלייהו אתמר (שמות כח ז) שתי כתפת חברת, פמה דאינון חוברות, הכי שכנינתא עלאה ותתאה חוברות אשרה אל אחותה.

עוד אשר קדשנו במצותיו וצוננו, ולא אמר קדשנו וצוננו, אשר איהו אשר אהי"ה ודאי, ודא פתר עלאה, מסטרא דנוקבא אתקרי אשר, ומסטרא דדכורא אתקרי ראש, רישא דכל רישין, קדשנו דא אפא (סבא), דאתמר ביה ויאמר אלהים יהי אור, וצוננו דא אימא, דאתמר בה ויהי אור, ולית תוניה אלא על ידי עשיה, ותרוניהו לימינא ושמאלא.

ומאן מצוה ועושה על המצוה דאיהו שכנינתא, דא עמודא דאמצעיתא, והכי צדיק בצלמיה וכדמותיה, ועל שמייה אתקריאו ישראל בני בכורי ישראל, ועל שם צדיק אתקרוון צדיקים, הדא הוא דכתיב (ישעיה ס כא) ועמדו כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ.

ועוד אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כ ב), אמר רבי אלעזר אפא וכי מאן דאיהו תחות שעבודא דרבניה, ורבניה אבטח ליה לאפקא ליה לחירו ואפיק ליה, אית ליה לשבחא גרמיה דאפיק ליה מגו שעבודא, והא קודשא בריך הוא אמר לאברהם (בראשית טו יג) פי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, והא איהו אבטח לאפקא לבנוי מגלותא, הדא הוא דכתיב (שם יד) ואחרי כן יצאו ברכוש גדול, ואיהו משבח גרמיה פמה זמנין אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אמר ליה ברי שפיר קאמרת אבל לאו איהו דא לשבחא גרמיה, אלא כל ספירה וספירה אתקריאת ראש לחברתה, ובגין לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מגו

שְׁעֵבוּדָא, פְּתַח בְּאַנְכִי, וְאַדְפִּיר בֵּיהּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגוֹמֵר, חֲמִשִּׁין זְמַנִּין לְקַבֵּל חֲמִשִּׁין תְּרַעֲוֵין דְּבִינָה.

וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא, הָא אִם עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אִיהוּ מְצוּדָה וְעוֹשָׂה, הָוָה לִיהּ לְמִימַר בְּגִינֵיהּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ וְצוּנֵי, מֵאִי אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ וְצוּנֵי, אָמַר לִיהּ וְדַאי שְׁפִיר קְאָמְרֵת, בְּוֵדַאי עַל עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא וְצַדִּיק אֲתַמַּר עַל תְּרוּוֹיָהּ: אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנֵי, אֲשֶׁר וְדַאי דְאִיהִי אֲשֶׁר אִיהִי"ה אִימָא עֲלָאָה, מְנִי לֹון עַל שְׂכִינְתָא דְאִיהִי מְצוּדָה, לְכָל חַד מְנִיָּהּ, וְאִינוּן לְעִילָא תְרִין בְּעַנְפִין דְאִילְנָא דְאֲתַפְרָשׁוּ: לִימִינָא וְלִשְׂמַאלָא, וְלִתְתָא אֲתַעְבִּידוּ בְּהּ אַגְוֵדָה חֲדָא, וּבְגִין דָּא אִינוּן לְעִילָא תְרִין, וְלִתְתָא חַד, דִּיחֻדָּא לָא אִית בְּכָל עַנְפִין דְאִילְנָא אֲלָא בְּהּ, דְאִיהִי אַגְוֵדָה דְכְּלָהּ, אִיהִי אַגְוֵדָה דְכָל אַבְר וְאַבְר, וּבְהּ אֲתַעְבִּידוּ בְּלָהּ חַד.

וְעוֹד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר דָּא נְבוּאָה בְּמִרְאָה, דְאֲתַמַּר בְּהּ (כמדבר יב ו) בְּמִרְאָה אֱלִין אֲתַוְדַּע, וְאִיהִי חֲזוֹן דְנְבִיאָא, אִיהִי חֲזוֹן וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חוּזָה, דְאִיהִי יְהו"ה אַדְנִי, דְהִכִּי סָלִיק חֲזוֹן חֶסֶד ו' חֲמִשׁ וְשִׁתִּין בְּחֻשְׁבַּן אַדְנִי, בְּנְבוּאָה"ה ס"ו, ס"ה בְּחֻשְׁבַּן אַדְנִי, וְתִיבָה הָא ס"ו, (ד' ט' ט"א) וּבְמֵאִי הִיא חֲזוֹן בְּאֵת ו', בֵּיהּ אֲתַעְבִּידַת אִסְפַּקְלָרִיאָה דְנְהִרָא אַדְוִן דִּילָהּ.